C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.4r-49/2024 Judecătoria Bălţi
Sediul Central
Judecător Foma N.

D E C I Z I E
ÎN NUMELE LEGII

21 februarie anul 2024 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Rotaru Ala
Judecătorii: Burdeniuc Ruslana, Puşca Dumitru

Judecînd în ordine de recurs, fără prezenţa părţilor, recursul declarat de Frunza Larysa împotriva hotărîrii Judecătoriei Bălţi Sediul Central din 20.11.2023 în cauza contravenţională în baza art.357 al.(1) Cod Contravenţional;

Ţinînd cont de actele cauzei, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,

A C O N S T A T A T:

La 07.08.2023 de către agentul constatator Inspectoratului de Poliţie Bălţi, Goncearuc Cristian a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie în baza art.357 al.(1) Cod Contravenţional în privinţa lui Frunza Larysa pentru faptul, că la 17.07.2023, ora 22.50, aflîndu-se la domiciliu pe adresa mun.Bălţi, str***** ap.*****, a efectuat acţiuni caracteristice gălăgiei, fapt care a deranjat liniştea pe timp de noapte a vecinei sale.

Prin decizia agentului constatator din 07.08.2023, Frunza Larysa a fost recunoscută vinovată de săvîrşirea contravenţiiei prevăzute de art.357 al.(1) Cod Contravenţional şi sancţionată cu amendă în mărime de 9 unităţi unităţi convenţionale, ceia ce constituie 450 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare în baza art.357 al.(1) Cod Contravenţional, la data de 14.08.2023, Frunza Larysa a depus prin intermediul Inspectoratului de Poliţie Bălţi în instanţa de judecată contestaţie, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 07.08.2023, din motivul lipsei în acţiunilor sale a elementelor componenţei de contravenţie prevăzute de art.357 al.(1) Cod Contravenţional.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălţi Sediul Central din 20.11.2023 s-a respins contestaţia înaintată de Frunza Larysa, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr.MAI06 032204 din 07.08.2023, prin care Frunza Larysa a fost supusă răspunderii contravenţionale conform art.357 al.(1) Cod contravenţional.

În termen împotriva hotărârii în cauză a declarat recurs Frunza Larysa, care nu este acord cu hotărîrea instanţei de fond, iar în motivarea recursului a indicat, că:

-cauza dată a fost examinată superficial fără a lua în consideraţie cele menţionate şi anume faptul că de către agentul constatator nu au fost prezentate careva probe pertinente şi concludente prin care s-ar demonstra că era careva zgomot din apartamentul lui Frunza Larysa şi dacă zgomotul din apartamentul lui Frunza Larysa depăşea normativele admise de emitere a zgomotului şi a vibraţiei după cum prevede Hotărirea Guvernului nr. 181/2019 din 15.03.2019, unde sunt descrise foarte clar nivelul zgomotului admisibil pe perioada de zi precum şi după ora 22:00;

-ca urmare a celor arătate mai sus, raportat la probele aduse de agentul constatator, consideră că a fost incălcate prevederile art.5 şi 7 din Codul Contravenţional;

-în asemenea circumstanţe fără un probatoriu corect cu măsurarea zgomotelor, dacă acestea sunt in genere consider că nu poate să fie declarată vinovată de comiterea contravenţei prevăzute de art.357 Cod Contravenţional;

-menţionează că vecina ***** intentionat scrie aceste plîngeri şi văzînd că este pedepsită fără ca agentul constatator să acumuleze careva probe şi fără careva eforturi din partea ei, ultima cheamă poliţia foarte des, astfel fiind întocmite pe numele său mai multe procese-verbale cu privire la contravenţie şi pînă cînd instanţele de judecată vor tolera şi nu vor casa aceste procese-verbale care nu au nici un suport probatoriu, atunci acţiunile abuzive a lui ***** nu vor înceta;

-la fel, ***** apelează la 112 chiar şi cînd nu este acasă şi este plecată peste hotare;

-consideră că pentru a înceta aceste acţiuni ilegale din partea lui *****, pur şi simplu trebue clarifiacată situaţia şi nu trebuie de tolerat şi de menţinut procesele-verbale cu privire la contravenţie care nu au careva probe în a demonstra vinovăţia.

Solicită admiterea recursului, casarea hotărîrii Judecătoriei Bălţi Sediul Central din 20.11.2023, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care a admite contestaţia, cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie din motiv că nu a comis fapta încriminată ei.

Potrivit ar.471 al.(1) Cod Contravenţional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor, al.(2) stipulând, că instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Procedura înştiinţării legale a participanţilor la proces în temeiul art.471 al.(1) şi art.471 al.(2) Cod Contravenţional a fost executată, cu explicarea participanţilor dreptului de a depune referinţă pe marginea recursului declarat.

La cauză a depus referinţă Melentii Maria şi avocatul Moruz Valentina, prin care au solicitat respingerea recursului declarat ca fiind nefondat cu menţinerea hotărîrii instanţei de fond ca fiind legală şi întemeiată.

Verificînd argumentele invocate în recursul declarat în raport cu materialele cauzei contravenţionale Colegiul penal consideră că recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea integrală a încheierii contestate şi adoptarea unei noi hotărîri de încetare a procesului contravenţional în baza art.357 al.(1) Cod Contravenţional în privinţa lui Frunza Larysa din motiv că nu există fapta contravenţiei.

Soluţia instanţei de recurs se întemeiază pe prevederile art.473 al.(1) pct.2) lit.a) Cod Contravenţional RM, potrivit căruia, după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 2) *admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441.*

Potrivit art.441 al.(1) lit.a) Cod Contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu prevederile art.381 al.(4) Cod Contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Lecturând actul judecătoresc contestat şi ţinând cont de prevederile normelor citate supra, Colegiul reţine în calitate de temei pentru casarea hotărârii judiciare faptul, că soluţia instanţei este una neîntemeiată, bazată pe examinarea superficială a cauzei, aprecierea eronată a probelor şi stabilirea greşită a circumstanţelor din speţă.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie din 07.08.2023 Frunza Larysa este învinuită de către agentul constatator pentru faptul că la 17.07.2023, ora 22.50, aflîndu-se la domiciliu pe adresa mun.Bălţi, str***** ap.*****, a efectuat acţiuni caracteristice gălăgiei, fapt care a deranjat liniştea pe timp de noapte a vecinei sale, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 450 lei.

În conformitate cu prevederile art.10 Cod contravenţional al RM, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Potrivit prevederilor art.21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin.2 al art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecata revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petiţionarul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Conform art.425 alin. (1) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Alin.(2), în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu

prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză".

Norma reglementată de art.357 alin. (1) Cod contravenţional, incriminează: *tulburarea liniştii în timpul nopţii, de la ora 22 până la ora 7, inclusiv prin cântare cu voce ridicată, semnalizare acustică, folosire cu intensitate auditivă a aparatajului audiovizual în locuinţe sau în locuri publice, alte acţiuni similare,* însă la caz, circumstanţele faptice invocate nu se confirmă prin înscrisuri probatorii de rigoare.

Instanţa remarcă că contravenţia dată este una materială şi se consideră consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile.

Totodată, latura subiectivă a contravenţiei se manifestă prin vinovăţie intenţionată, deoarece făptuitorul înţelege că prin acţiunile sale, exercită un drept legitim sau presupus în mod arbitrar şi prin încălcarea ordinii stabilite, şi prin aceasta cauzează daune drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, şi doreşte săvârşirea acestor acţiuni, dorind sau admiţând survenirea urmărilor prejudiciabile.

Astfel, Colegiul reiterează că la caz în acţiunile lui Frunza Larysa nu se regăseşte atât latura obiectivă, cât şi latura subiectivă a contravenţiei prevăzute la art.357 Cod contravenţional, or făptuitorul nu a cauzat tulburarea liniştii în timpul nopţii, iar probele prezentate nu dovedesc că anume Frunza Larysa la 17.07.2023 ora 22.50, a tulburat liniştea în mun.Bălţi, str***** ap.*****.

Mai mult ca atât, individualizarea faptei contravenţionale la caz este una generică, care nu reflectă explicit modalitatea prin care se pretinde că Frunza Larysa a tulburat liniştea publică, aşa cum, în felul în care se incriminează „*a efectuat acţiuni caracteristice gălăgiei*", nu rezonează cu norma legală incriminată.

Deci, simpla înscriere a prevederilor art.357 alin. (1) Cod contravenţional, fără a evidenţia elemente de fapt de natură a o individualiza, nu întruneşte cerinţele de legalitate a acestuia, iar o prezentare generală, lipsită de conţinut a faptei, echivalează cu lipsa acesteia şi atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Din conţinutul prevederilor normei sus-citate se desprinde, că agentul constatator urmează să realizeze o descriere în concret a contravenţiei, cu specificarea acţiunii/inacţiunii autorului şi a tuturor circumstanţelor de natura a reda faptei un caracter contravenţional, întrucât raţiunea instituirii acesteia a fost de a permite instanţei cercetarea legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie prin stabilirea faptelor materiale şi verificarea încadrării juridice, precum şi a echităţii sancţiunii aplicate.

Totodată, Colegiul penal reţine că temei de iniţiere a procedurii contravenţionale cu finisarea şi întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie au servit apelul telefonic de la Melentii Maria precum că pe bul. Eminescu 1 în ap.***** e gălăgie, şi raportul depus de agentul constatator al IP Bălţi Goncearuc Cristian la data de 21.07.2023.

În atare situaţie, Colegiul reţine în mod indubitabil faptul că agentul constatator la cercetarea şi administrarea întregului set probatoriu nu a ţinut cont de stabilirea tuturor circumstanţelor cauzei, or apelul telefonic şi prezenţa agentului constatator la faţa locului întru executarea atribuţiilor de serviciu, nu constituie în sine stabilirea nemijlocită a prevederilor art.14 Cod contravenţional, adică vinovăţia lui Frunza Larysa.

Sub acest aspect, Colegiul menţionează că nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decât

interesele legii, nu este în drept de a considera, că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

În desfăşurarea acestui fapt Colegiul subliniază că din apelul telefonic a victimei Melentii Maria nu este clar dacă volumul gălăgiei de la vecina de sus a tulburat liniştea publică, or în dovedirea acestui fapt sunt necesare inclusiv date obiective întocmite de către organele de resort unde să fie stabilit clar că sunetul provenit din apartamentul cu nr. ***** influenţează sau nu nivelul de presiune sonoră în zona imediată apropierii lui.

Prin urmare, Colegiul reţine că agentul constatator odată ce s-a prezentat la faţa locului pentru investigarea acestui caz urma să se expune clar asupra existenţei legăturii cauzale privitor la supunerea răspunderii contravenţionale a lui Frunza Larysa în raport cu pretinsa învinuire, or conform materialelor cauzei, nu există nici o dovadă clară precum că sunetul produs a depăşit limitele zgomotului admisibil în spaţiul public.

De rând cu acest fapt, Frunza Larysa neagă comiterea faptei incriminate, iar agentul constatator nu a prezentat careva probe admisibile, concludente şi pertinente în corespundere cu prevederile art. 425 Cod contravenţional, ce ar susţine faptele constatate în procesul verbal şi ar combate argumentele expuse în prezenta contestaţie, iar în aceste împrejurări Colegiul penal nu poate admite vinovăţia presupusului subiect activ or, procesul verbal cu privire la contravenţie nu este susţinut de careva probe, iar constatările agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu au un caracter absolut şi nu sunt suficiente pentru a fi puse la baza învinuirii aduse contravenientei, drept urmare toate aceste disensiuni crează dubii rezonabile în ceea ce priveşte temeinicia vinovăţiei contravenientei, dubii de care profită aceasta.

Totodată, Colegiul reiterează că explicaţiile victimei Melentii Maria şi a martorilor Gojinscaia Valentina şi Pozneac Olga nu sunt suficiente întru confirmarea învinuirii aduse, or sunt o opinie subiectivă, expusă de persoane care nu sunt experţi în domeniu.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În raport cu cele expuse mai sus, reieşind din normele generale a dreptului procesual-penal, raportate la normele dreptului procesual contravenţional, instanţa de judecată are un rol neutru în proces şi nu se manifestă în favoarea unei părţi, respectiv, instanţa de judecată este obligată să judece cauza în limitele învinuirii formulate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, care este asimilat cu rechizitoriul formulat în privinţa persoanei puse sub învinuire într-un proces penal.

Potrivit prevederilor art.6 al.(3) lit.a) CEDO „Orice acuzat are în special, dreptul: - să fie informat în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa.", prin urmare instanţa, menţionează că în hotărîrea Adrian Constantin vs. Romania din 12-04-2011, Curtea Europeană a subliniat rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului, recunoaşte dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci şi cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale (a se vedea si Hotărîrea Pelisser şi Sassi vs. Franţa), astfel informarea precisă şi completă reprezintă o condiţie esenţială pentru a se asigura echitatea procedurilor.

În succederea raţionamentelor enunţate supra, Colegiul denotă faptul că, rigurozitatea dispoziţiilor legale privind sesizarea instanţei impune, ca învinuirea să fie clară, concretă şi previzibilă, deoarece instanţa de judecată are obligaţia să se pronunţe asupra faptei reţinute în

sarcina inculpatului (contravenientului) în limitele determinate prin rechizitoriu (proces-verbal cu privire la contravenţie).

Prin prisma celor expuse mai sus, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenţiei nu este susţinut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit, precum şi din cauza că în cadrul acumulării probelor nu şi-au găsit confirmare afirmaţiile agentului constatator, iar petiţionarul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susţine temeinicia procesului-verbal fără a indica prezumţia de nevinovăţie instituită de art.6 a Convenţiei.

Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare la contravenţii sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanţiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţiei (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Conform prevederilor art.375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Colegiul penal atestă că instanţa judecătorească nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

Contravenienta Frunza Larysa nu recunoaşte învinuirea incriminată, iar careva probe în susţinerea învinuirii înaintate instanţei nu i-au fost prezentate.

Conform art.7 Cod contravenţional al RM, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Colegiul reţine că contravenienta Frunza Larysa în recursul declarat a menţionat că nu a comis fapta incriminată, în acest sens agentul constatator nu a prezentat careva probe pertinente şi concludente ce ar susţine cele relatate în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi ar combate argumentele contravenientei. Or, în situaţia în care contravenienta neagă acuzaţiile aduse, iar agentul constatator nu a putut prezenta instanţei careva probe pertinente şi concludente în susţinerea învinuirii aduse, nu poate fi aplicată prezumţia de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Conform art.461 alin.(1) Cod contravenţional al RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Potrivit art.441 al.(1) lit.a) Cod Contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: ...nu există faptul contravenţiei, iar rezultând din prevederile art.473 al.(1) pct.2) lit.a) Cod Contravenţional, instanţa de recurs poate dispune încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441 Cod Contravenţional.

Luând în consideraţie motivele expuse în prezenta decizie, Colegiul penal consideră, că este pasibil admiterii recursul declarat de către Frunza Larysa, urmând a fi casată integral hotărîrea instanţei de fond, cu adoptarea unei hotărîri noi, prin care încetează procesul

contravenţional în baza art.357 al.(1) Cod Contravenţional în privinţa lui Frunza Larysa din motiv că nu există fapta contravenţiei.

Conducîndu-se de art.473 al.(1) pct.2) lit.a) Cod Contravenţional RM, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi –

D E C I D E:

Admite recursul declarat de Frunza Larysa împotriva hotărîrii Judecătoriei Bălţi Sediul Central din 20.11.2023, hotărîre care se casează integral şi se adoptă o nouă hotărîre, prin care încetează procesul contravenţional în baza art.357 al.(1) Cod Contravenţional în privinţa lui Frunza Larysa din motiv că nu există fapta contravenţiei.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Rotaru Ala

Judecător Burdeniuc Ruslana

Judecător Puşca Dumitru